

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"ה ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

.

תרגום לעברית

אמר לו, אם נוח לפני אבא, הרי שמעתי על זה, שכתוב (שמות ג) אהיה אשר אהיה, ולא עומד בו. אמר לו, אלעזר בני, הרי פרשוה החברים, ועכשו בדבר אחד הכל נקשר.

טקסט הזוהר

ורזא דמלה הכי הוא. אהיה, דא כללא דכלא. דכד שבילין סתימין ולא מתפרשין, וכלילין בחד אתר. כדין אקרי אהיה, כללא כלא, סתים ולא אתגלייא.

תרגום לעברית

וסוד הדבר כך הוא. אהיה, זה כלל של הכל. שפששכילים סתומים ולא מתפרשים, וכלולים במקום אחד, אז נקרא אהיה, הכלל של הכל, סתום ולא נגלה.

טקסט הזוהר

בתר דנפק מניה שירותא, וההוא נהר אתעבר לאמשכא כלא, כדין אקרי אשר אהיה. כלומר, על כן אהיה, אהיה זמין לאמשכא ולאולדא כלא. אהיה: כלומר, השתא אנא הוא כלל כלא, כללא דכל פרטא. אשר אהיה: דאתעברת אימא, וזמינת לאפקא פרטין

כָּלֶהוּ, וּלְאַתְגָּלִיָּא שְׁמָא עֲלָאָה.

תרגום לעברית

אַחַר שְׂיִצְאָה מִמֶּנּוּ רֵאשִׁית וְאוֹתוֹ נָהַר עֶבֶר לְמִשְׁךְ אֶת הַכֹּל, אֲזִי נִקְרָא אֲשֶׁר אֶהְיָה. כְּלוּמַר, עַל כֵּן אֶהְיָה, אֶהְיָה מִזְמַן לְהַמְשִׁיךְ וּלְהוֹלִיד הַכֹּל. אֶהְיָה - כְּלוּמַר, עֲכָשׁוּ אֲנִי הוּא הַכָּלָל שֶׁל הַכֹּל, הַכָּלָל שֶׁל כָּל פֶּרֶט. אֲשֶׁר אֶהְיָה - שֶׁהַתְּעַבְרָה הָאֵם, וְעַתִּידָהּ לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַפֶּרֶטִים וּלְגַלּוֹת אֶת הַשֵּׁם הָעֲלִיוֹן.

טקסט הזוהר

לְבַתֵּר בְּעָא מִשָּׁה לְמַנְדַּע פֶּרְטָא דְּמִלָּה מֵאֵן הוּא, עַד דְּפָרִישׁ וְאָמַר אֶהְיָה (ס' א' יהוה), דָּא הוּא פֶּרְטָא, וְהִכָּא לָא כְּתִיב אֲשֶׁר אֶהְיָה. (ויחי קל"ה) וְאִשְׁכַּחנָּא בְּסִפְרָא דְּשִׁלְמָה מְלָכָא, אֲשֶׁר: בְּקִיטוּרָא דְּעֵדוּנָא קִסְטִירָא בְּחִבְרוּתָא עֲלָאָה אֲשֶׁתִּכַּח. כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת, אֶהְיָה זְמִינָא לְאוּלָּדָא.

תרגום לעברית

אַחַר כֵּךְ רָצָה מִשָּׁה לְדַעַת מַהוּ פֶּרֶט הַדְּבָר, עַד שֶׁפָּרִשׁ וְאָמַר אֶהְיָה (יהוה) - זֶהוּ פֶּרֶט. וְכֵאֵן לֹא כְּתוּב אֲשֶׁר אֶהְיָה. וּמִצָּאֵתִי בְּסִפְרוֹ שֶׁל שִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר - בְּקֶשֶׁר שֶׁל עֵדוּן הַמִּמְשָׁלָה נִמְצְאָת בְּחִבְרוּתָא עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת, אֶהְיָה עַתִּידָהּ לְהוֹלִיד.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי הֵיךְ נַחֲתִית מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, לְאוּדְעָא רָזָא דְּשְׁמָא קְדִישָׁא (לאחזאה קודשא בריך הוא) לְמִשָּׁה. בְּקִדְמִיתָא אֶהְיָה, כָּלְלָא דְּכִלָּא, סְתִימָא דְּלֹא אֲתַגְלִיָּא כָּלְל, כְּמָה דְּאִמִּינָא. וְסִימָן, (משלי ח) וְאֶהְיָה אֲצִלּוֹ אֲמוֹן וְגו', וְכְתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע אֲנוֹשׁ עֲרֻכָּה וְגו'.

לְבַתֵּר אֶפִּיק (רֹא דשירותא עילאה, ראשיתא דכלא ו) הֵהוּא נִהְרָא, אִימָא עֲלָא, אַתְעֲבֵרַת, וְזִמְינָא לְאוּלָּדָא. וְאָמַר אֲשֶׁר אֶהְיֶה, זִמְינָא לְאוּלָּדָא, וּלְתַקְנָא כָּלָא. לְבַתֵּר שְׂאִירִי לְאוּלָּדָא, וְלֹא כְּתִיב אֲשֶׁר, אֶלָּא אֶהְיֶה: כְּלוּמַר, הַשְׁתָּא יִפִּיק וְיִתְתַּקֵּן כָּלָא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה אֵיךְ יוֹרֵד מִדְּרָגָה לְדְרָגָה לְהוֹדִיעַ אֶת סוּד הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ (לְהִרְאוֹת אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) לְמֹשֶׁה. בְּרֵאשׁוֹנָה אֶהְיֶה, הַכֹּלֵל שֶׁל הַכֹּל, הַנִּסְתָּר שֶׁלֹּא הִתְגַּלָּה כָּלֵל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ. וְסִימָן - (מִשְׁלִי ח) וְאֶהְיֶה אֲצִלּוֹ אֲמוֹן וְגו', וְכָתוּב (אִיּוֹב כח) לֹא יָדַע אֲנוֹשׁ עֲרֶכְהָ וְגו'. אַחֲרֵי כֵן הוֹצִיא (סוּד שֶׁל הִרְאֵשִׁית הָעֲלִיוֹנָה, תַּחֲלַת הַכֹּל ו) אוֹתוֹ הַנֶּהָר, הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִתְעַבְּרָה וְעִתִּידָה לְהוֹלִיד. וְאָמַר אֲשֶׁר אֶהְיֶה, עִתִּידָה לְהוֹלִיד וּלְתַקֵּן הַכֹּל. אַחֲרֵי כֵן הִתְחִילָה לְהוֹלִיד, וְלֹא כָּתוּב אֲשֶׁר, אֶלָּא רַק אֶהְיֶה. כְּלוּמַר, עֲכָשׁוּ יוֹצִיא וְיִתְתַּקֵּן הַכֹּל.

טקסט הזוהר

בְּתֵר דְּנִפִּיק כָּלָא, וְאַתְתַּקֵּן כָּל חַד וְחַד בְּאַתְרֵיהּ, שְׂבַק כָּלָא, וְאָמַר יְהוֹ"ה. דָּא פְּרִטָא, וְדָא קִיּוּמָא. וּבִהְיָא שְׁעָתָא יָדַע מֹשֶׁה, רֹא דְשִׁמָּא קִדִּישָׁא, סְתִים וְגִלְיָא וְאַתְדַּבֵּק מֵה דְלֹא אַתְדַּבְּקוּ שְׂאֵר בְּנֵי עֲלָמָא, זַכָּאָה חוֹלְקִיָּה. אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁיָק יָדוּ.

תרגום לעברית

אַחֲרֵי שֶׁהַכֹּל יָצָא וְכָל אֶחָד וְאֶחָד הִתְתַּקֵּן בְּמְקוֹמוֹ, עָזַב אֶת הַכֹּל וְאָמַר יְהוֹ"ה. זֶה פְּרִטָא, וְזֶה קִיּוּמָא. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה יָדַע מֹשֶׁה אֶת סוּד הַשֵּׁם הַקְדוֹשׁ הַנִּסְתָּר וְהַנִּגְלָה, וְנִדְבַּק בָּמָה שֶׁלֹּא נִדְבְּקוּ שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ. בֹּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁק יָדוּ.

אמר ליה, אלעזר ברי, מכאן ולהלאה, אזדהר דלא למכתב שמה קדישא, אלא כדקא יאות. דכל מאן דלא ידע למכתב שמה קדישא כדקא יאות, ולקשרא קשרא דמהימנותא קשרא דחד בחד, בגין ליחדא שמה קדישא. עליה כתיב, (במדבר טו) כי דבר יי' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת וגו'. אפילו דגרע חד דרגא, או חד קשרא, מאת חד מנייהו.

תרגום לעברית

אמר לו, אלעזר בני, מכאן ולהלאה הזהר שלא לכתב את השם הקדוש אלא כראוי. שכל מי שלא יודע לכתב את השם הקדוש כראוי ולקשר את קשר האמונה קשר של אחד עם אחד כדי ליחד את השם הקדוש, כתוב עליו (במדבר טו) כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת וגו'. אפילו שהחסיר דרגה אחת או קשר אחד מאות אחת מהן.

טקסט הזוהר

תא חזי, י' בקדמיתא, כללא דכלא, סתים מכל סטריז, שבילין לא מתפתחין, כללא דדבר ונוקבא. קוצא דיו"ד דלעילא, רמיזא לאין. לבתר, י' דאפיק ההוא נהרא דנגיד ונפיק מניה, ולא תעברא מניה ה', בהאי כתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. (שמות פ"ג ע"א) יוצא ולא יצא. בגין כה לא בעיא לאתפרשא מניה. ובגין כה כתיב רעיתי.

תרגום לעברית

בא ראה, י' בראשונה - הכלל של הכל, נסתר מכל הצדדים, השבילים לא נפתחים, הכלל של זכר ונקבה. קוצו של יו"ד שלמעלה רומז לאין. אחר כה י' שמוציאה את אותו הנהר ששופע ויוצא ממנו, ולהתעבר ממנו ה', בזה כתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן. יצא ולא יצא. משום כה לא צריך להפירד ממנו. ומשום כה כתוב רעיתי.

וְאִי תִימָא נָהָר כְּתִיב, מִשְׁמַע חַד, וְהָא הִכָּא ג'. הִכִּי הוּא וְדָאִי, י' אִפִּיק תִּלְתָּא, וּבִתְלָתָא אֶתְכַלֵּל כָּלָא. י' אִפִּיק לְקַמִּיָּה הֵהוּא נָהָר, וּתְרִין בְּנִין דִּינִקָּא לְהוּ אִימָא, וְאֶתְעַבְרַת מִנִּיָּהּ, וְאִפִּיק לֹון לְבִתְר. ה': כְּגוֹנוֹנָא דָּא ה', וְאִינוּן בְּנִין תַּחוּת אָבָא וְאִימָא.

תרגום לעברית

וְאִם תֵּאמַר, כְּתוּב נָהָר, מִשְׁמַע אֶחָד, וְהִרִי כָּאן שְׁלֹשָׁה? זֶה כֶּף וְדָאִי. י' מוֹצִיָּא שְׁלֹשָׁה, וּבְשְׁלֹשָׁה הַכֵּל נִכְלָל. י' מוֹצִיָּא לְפָנֶיהָ אוֹתוֹ נָהָר, וּשְׁנֵי בָנִים שְׁמַנִּיקָה הָאִם, וְהִתְעַבְרָה מֵהֶם, וּמוֹצִיָּא אוֹתָם אַחֵר כֶּף. ה' - כְּמוֹ כֵּן ה', וְהֵם בָּנִים תַּחַת הָאָב וְהָאִם.

טקסט הזוהר

בְּתֵר דְּאוֹלִידַת, אִפִּיקַת בֶּן דְּכֹר, וְשׁוּיָּה לְקַמָּה, וּבְעִי לְמַכְתָּב ו', וְהָאִי יָרִית אַחֲסַנְתָּא דְּאָבָא וְאִימָא, וְיָרִית תְּרִין חוֹלְקִין, וּמִנִּיָּה אֶתְזֵן בְּרִתָּא. וְעַל דָּא, בְּעִי לְמַכְתָּב לְבִתְר, ו' ה' כִּחְדָּא כְּמָה דְּה' א' קְדָמָא ה' כִּחְדָּא, וְלֹא בְּעִי לְאַפְרָשָׁא לֹון, אוּף הִכָּא ו' ה' כִּחְדָּא, וְלֹא בְּעִי לְאַפְרָשָׁא לֹון. וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי. וְלֵאמֹר אַחֲרָא סְלִקִּין הִנֵּי מְלִי. זַכָּא חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא, דִּינְדְּעִין רִזִּין עֲלָאִין דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וְיִתְחַזֵּון לְאוֹדָאָה לִיה, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב, (תַּהֲלִים קמ) אֶף צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ.

תרגום לעברית

אַחֵר שְׁהוֹלִידָה, הוֹצִיָּא בֶּן זָכָר, וְשָׁמָּה אוֹתוֹ לְפָנֶיהָ, וְצָרִיךְ לְכַתֵּב ו', וְזֶה יוֹרֵשׁ אֶת נַחֲלַת הָאָב וְהָאִם, וְיוֹרֵשׁ שְׁנֵי חֲלָקִים, וּמִמֶּנּוּ נִזְוֵגִית הִבֵּת. וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְכַתֵּב אַחֵר כֶּף ו' ה' כְּאֶחָד, כְּמוֹ שֶׁה' א' רִאשׁוֹנָה י' ה' כְּאֶחָד, וְלֹא צָרִיךְ לְהַפְרִידָם. אֶף כָּאן ו' ה' כְּאֶחָד, וְלֹא צָרִיךְ לְהַפְרִידָם. וְהִרִי בְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָרִים. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ עוֹלָם לְמָקוֹם אַחֵר. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שִׁיּוּדְעִים אֶת הַסּוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וְרִאשׁוֹנִים לְהוֹדוֹת לוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (תַּהֲלִים קמ) אֶף צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ.

תאנא אמר רבי יהודה, (תהלים נ) אל אלהים יי' דבר ויקרא ארץ. שלימו דכלא, שלימו דאבהן קדישי. דבר ויקרא ארץ, לאשתכחא בכנסת ישראל בשלימו בחדוותא. ומאן אתר הוא אשתכח עמה. הדר ואמר, מציון מכלל יופי אלהים הופיע.

תרגום לעברית

למדנו, אמר רבי יהודה, (שם נ) אל אלהים דבר ויקרא ארץ. שלמות הכל, שלמותם של האבות הקדושים. דבר ויקרא ארץ, להמצא עם כנסת ישראל בשלמות ובשמחה. ומאיזה מקום הוא נמצא עמה? חזר ואמר, מציון מכלל יופי אלהים הופיע.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ז ע"א) ♦

טקסט הזוהר

תאנא כד בעא קודשא בריה הוא למברי עלמא דלתתא, כלא כגוונא דלעילא עבד ליה. עבד ירושלים, אמצעיתא דכל ארעא. ואתר חד דאקרי ציון, עלה. ומהאי אתר מתברכא. ובהאי אתר דציון שארי עלמא לאתבנאה, ומניה אתבני. הדיא הוא דכתיב, אל אלהים יי' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו. ומאן אתר. מציון מכלל יופי

תרגום לעברית

למדנו, כשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם שלמטה, עשה הכל כמו שלמעלה. עשה ירושלים מרכז כל הארץ, ומקום אחד שנקרא ציון עליה, ומהמקום הזה מתברכת. ובמקום הזה של ציון מתחיל העולם להפנות, וממנו נבנה. זהו שכתוב, אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבואו. ומאיזה מקום? מציון מכלל יופי אלהים הופיע. כלומר, מציון, שהיא שלמות של היפי של העולם, אלהים הופיע. בא ראה, לא התברכה ירושלים אלא רק מציון. וציון מלמעלה, והכל נקשר אחד עם אחד.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

